

O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH

Na samotě u žila vdova a ta měla dvě dcery, vlastní Holenu a nevlastní Marušku. Dceru Holenu všemožně hýčkala a opatrovala, zatímco nevlastní Marušce nic dobrého neudělala. Maruška musela oběma sloužit a vše trpělivě snášet.

Jednoho mrazivého lednového dne dostala Holena chuť na čerstvé . Matka nic nedbala Maruščina pláče, že v lednu přece jahody nikde nerostou, a vyhnala nebohou Marušku ven. Ta ani nevěděla, kam by šla, tak se prodírala závějemi sněhu, až došla do . Tam zahlédla světýlko. Když přišla blíž, spatřila a kollem dvanáct sedících mužů. Bylo to dvanáct měsíčků. Na nejvyšším místě seděl

měsíc Leden, který právě vládl. Maruška slušně pozdravila a vděčně přijala místo u , aby se zahřála. Pověděla měsíčkům, že musí z přinést pro

svou nevlastní sestru. Měsíc Leden se rozhodl, že jí pomůže. Vstal ze svého místa a zavolal měsíc Červen. Ten máchl a během okamžiku začalo svítit , sníh

roztál a místo něj se zazelenala . V ní se objevily nejdříve a během chvílik z nich byly krásné červené . Maruška se dala hned do sbírání a za chvíli měla plný. Poděkovala měsíčkům a vrátila se domů.

Macecha se sestrou se divily, kde mohla najít, a rozhodly se, že ji pošlou do znova. Tentokrát jí nařídily, aby přinesla . Maruška opět vyrazila do zimy. Už nebloudila, šla přímo ke dvanácti měsíčkům. Vládu místo Ledna převzal měsíc Duben, máchl a během chvíliky byl palouček plný voňavých . Maruška natrhala kytičku, nezapomněla poděkovat a utíkala domů.

Neuběhl ani týden a macecha si opět zavolala Marušku. Poručila jí přinést z lesa čerstvá . Maruška se vydala do ke dvanácti měsíčkům. A ti ji zase po-mohli. Vládu na malou chvíli převzal měsíc Září. Jabloň, která tu stála bez , se během chvíliky zazelenala, rozkvetla, květy opadaly a místo nich vyrostla krás-ná červená . Maruška dvě utrhla a spěchala je donést sestře a maceše.

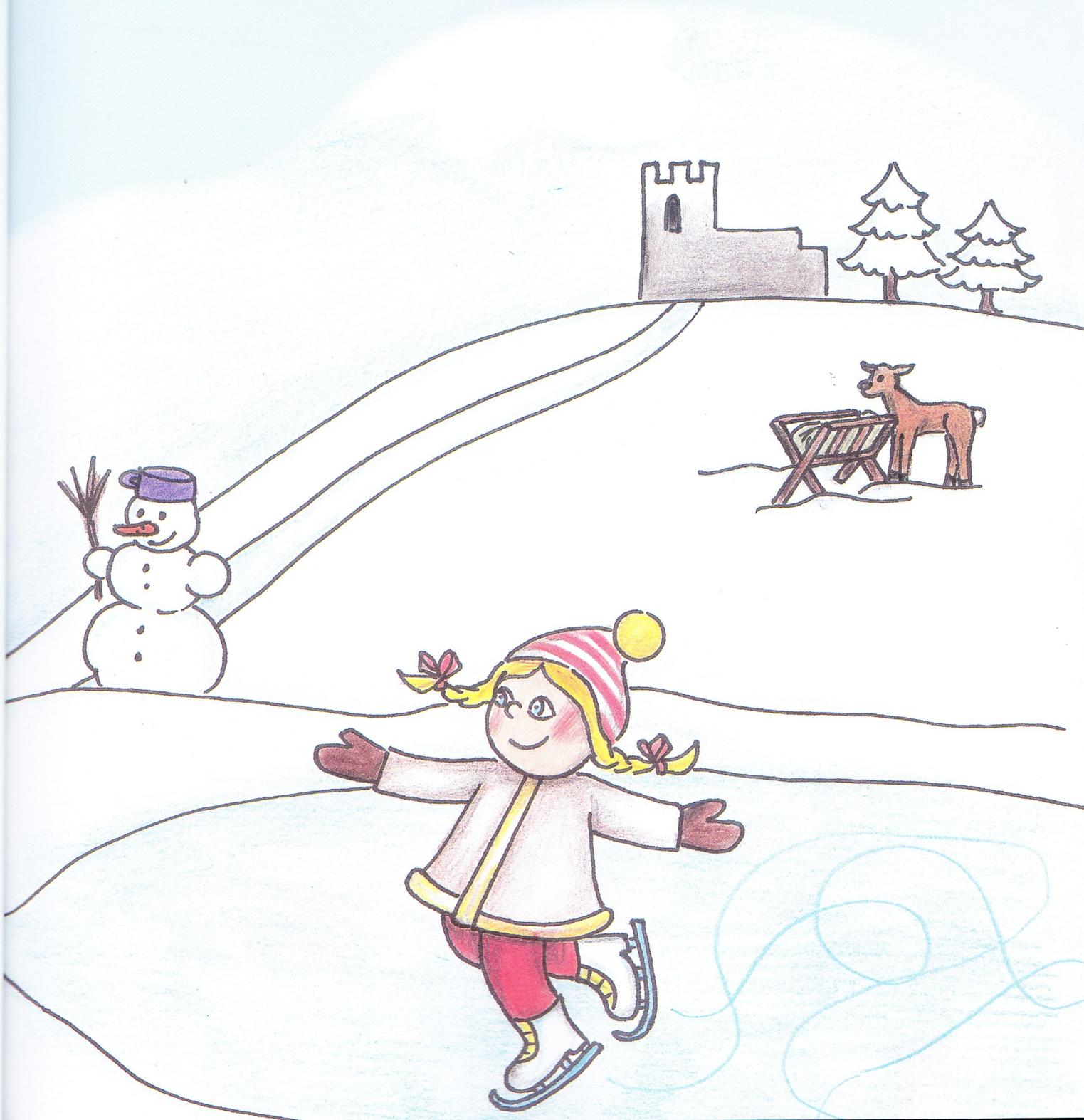
Místo poděkování se ale dočkala jen křiku. Zlobily se na ni, že přinesla jenom dvě jablíčka, když jich v lese určitě bylo víc. Obě se rozhodly, že si pro ně zajdou samy.

Šly daleko, byla jim zima. Nakonec také objevily a u něj dvanáct měsíčků.

Ale ani nepozdravily, ani se slušně nezeptaly, zda se můžou ohřát. Na otázku, co v lese hledají, jen hrubě odsekly. Měsíc Leden se velmi rozzlobil. Máchl svou

a v tu ránu se spustila ohromná fujavice. Z oblohy hustě padaly sněhu. Macea-cha s Holenou se snažily najít cestu domů, ale zabloudily a v té zimě umrzly.

Maruška je dlouho vyhlížela z . Nakonec usoudila, že už se nevrátí, a začala v hospodařit sama. A protože byla velmi hezká, brzy se našel pěkný a hodný mládenec, který si ji vzal za ženu, měli spoustu dětí a žili šťastně až do smrti.

Poslouchal jsi dobrě?

Dokážeš odpovědět?

- Jak se jmenovala Maruščina nevlastní sestra?
- Pro co poslaly macecha se sestrou Marušku nejdříve?
- Kam šla Maruška?
- Koho v lese našla?
- Kolik bylo měsíčků?
- Který měsíc zrovna vládl?
- Kterému měsíci na chvíli přenechal vládu, aby Marušece užrály jahody?
- Co musela Maruška přinést potom?
- Ve kterém měsíci kvetou fialky?
- Který měsíc pomohl Marušce, když měla přinést jablka?
- Co se stalo s macechou a Holenou?
- Čím rozzlobily měsíčky?

■ A teď zkus celou pohádku převyprávět vlastními slovy podle obrázků.

